

Тюрки сѣкога са е покланяла на сичкы страны и не е бързала да са искаже ни за едната, ни за другата страна. Отъ голѣмото си благоразуміе този вѣстникъ са пази да каже своето мнѣніе за въпросътъ, нѣ чака сичко да са свърше, та че тогава даговори. Това е дипломатика, която държатъ и нашитѣ нѣколцина комисари. И тѣзи чакатъ да са свърше въпросътъвсѣѣло, та че тогава да отговарятъ на онѣзи обвиненія, които имъ стоваря цѣлъ народъ. Армeнскытъ и турскытъ вѣстници са благодарятъ да съобщаватъ хода на въпросътъ безъ да правятъ върху него бѣлѣжки и разсѣждения. Отъ първы пѣтъ обаче са забѣлѣжава, че и тѣхното удобреніе лежи на българска страна. Това са познава еще по-добрѣ отъ разговорытъ съ арменцытъ и турцытъ.

Оставатъ Грьцкытъ вѣстници. Отъ тѣхъ друго не чуешъ, освѣнъ голы осѣждения и укору върху българетѣ и тѣхнытъ мнимы неправды кѣмъ патріаршіята. Освѣнъ малкытъ лѣжы, които пущатъ твърдѣ често за състояніето на българскый въпросъ, тѣзи вѣстници друго нищо не правятъ, освѣнъ да повтарятъ голытъ присѣды на патріаршіята, че ужъ българетѣ станяли неправославны, като са исхулили отъ патріаршескый яремъ; че ужъ българскытъ исканія сѣхъ неканоническы; че ужъ българетѣ не могатъ да иматъ своя черкова споредъ канонытъ; че ужъ българетѣ страшно сгрѣшили съ службата на Богоявленіе; че ужъ тый съ това из-